

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ

הצדיק מיכנאל זיניא

breslevcity.co.il

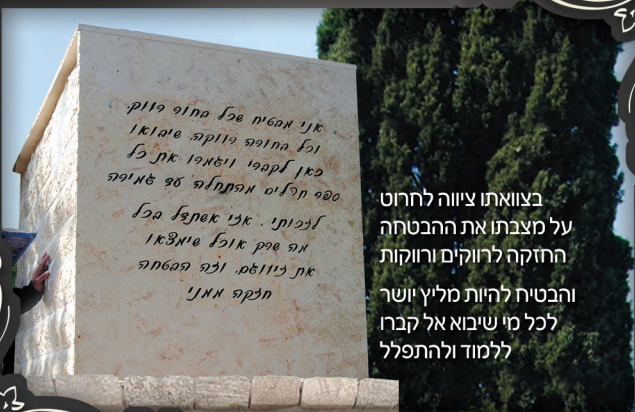

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זיע"א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה תרוקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קונטרס

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ

יגלה נוראות נפלאות את גדל אהבת הקדוש
ברוך הוא שאוהב את עם ישראל, ורוצה רק
להיטיב עם כל אחד ואחד.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ

א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אֵיךְ
שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶתְכֶם, וְרוֹצֵה רַק אֶת
הַטוֹב שְׁלָכֶם, הֵייתֶם פְּמִיד חוֹזְרִים אֵלָיו. וּמוֹכָא
(זֶהר שְׁמוֹת ה:): אֶלְמְלִי הוּוּ יְדַעִין בְּנֵי נְשָׂא רְחִימוּתָא
דְּרַחֲמִים קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִישְׂרָאֵל, הוּוּ שְׂאֲגִין
כְּכַפִּירָא לְמַרְדֵּךְ אַבְתְּרִיה; [אֶלְמְלָא הִיוּ יוֹדְעִין בְּנֵי
אָדָם אֶת הָאֵהָבָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶת
ישְׂרָאֵל, הִיוּ שׂוֹאֲגִין כְּמוֹ אַרְיֹת, וְהִיוּ רֹצִין אֶחְרִין].
וְדָבָר זֶה אֵי אֶפְשֵׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי לְמַה
עוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם מַה שְׂעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים,
מְרִירוֹת וּמְכַאֲבִים, עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרָה
וְדְכָאוֹנוֹת, הַכֵּל מִפְּנֵי שְׂנֵדְמָה לְהֶם כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּכַעַס וּבְרָגִז עֲלֵיהֶם, וּמוֹצִיא אֶת דִּינּוֹ,

חס ושלום, עליהם. ובאמת הקדוש-ברוך-הוא אב
 הרחמן, המרחם על בריותיו, ורוצה רק את הטוב
 של כל אחד ואחד, ומחכה ומצפה שיחזרו אליו
 בתשובה שלמה, ואז תכף-ומיד יקבלו אותם,
 כמאמרם ו"ל (פסחים קיט.): ידו של הקדוש-ברוך-
 הוא פרוסה תחת פני החיות כדי לקבל בעלי
 תשובה; פי אצלו יתברך מאד מאד חשוב בשעה
 שאדם חוזר אליו, ומודה ומתודה על כל מה
 שעשה, ומבקש רחמים על עצמו, שזה עולה על
 הכל. ולכן הרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך,
 כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בשפת
 האם שלכם, בתמימות ובפשיטות גמורה, ותדעו
 שכל תפלה וכל תחנה וכל בקשה נשמעת
 ונתקבלת אצלו יתברך, כי מה שנדמה לאדם שלא
 שומעים את תפלתו, זהו מחמת שאין אמונתו
 ברוך ומזככת, כי המאמין האמתי, שמאמין אשר
 אין בלעדיו יתברך כלל, ונדבר גדול ונדבר קטן אינו
 נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון,
 הוא תמיד ידבר אליו יתברך, ויספר לפניו יתברך
 אשר כל אשר עם לבבו. וזו התשובה הכי גדולה,
 שאדם בא ושוּפך את כל אשר עם לבבו אליו
 יתברך, ומספר הכל רק עמו יתברך, כל מה שעובר

עליו, וזה מאד מאד חשוב אצלו יתברך. ואמרו חכמינו הקדושים (פנחומא ו'א): אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל, הווי זהירין בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנו, והיא גדולה מכל הקרבנות, ואפלו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו. ולכן, בני ובנותי היקרים! החזירו היטב בלבכם, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, והכל לכל אלקות גמור, והוא אוהב אתכם, ורוצה רק את הטוב שבכם, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ואפלו שעשיתם כבוד מה שעשיתם, עדין הוא מרחם עליכם, כמאמרם ז"ל (ברכות ז): ורחמתי את אשר ארחם, אף-על-פי שאינו הגון. ואמרו (פסחים פז): אפלו בשעת כעסו של הקדוש-ברוך-הוא זוכר את הרחמים; ולכן כל מה שנוכנס בכם איזה דבר נגדו יתברך, כאלו הוא כעס וברגז עליכם, הכל דמיון גדול, שנתהוה מחמת העוונות, כי באמת אם אדם חוטא, הוא בורא קלפות ומשחיתים שמסבכים אותו, ומכניסים בו מרירות ועצבות ודכאון, עד שנדמה לו כאלו הקדוש-ברוך-הוא כעס וברגז, ומזה בא היאוש בלבות בני אדם, שחושבים שמאחר שחטאו, אין להם

כָּבֵר שׁוֹם תִּקְנָה, וְעַל זֶה בָּא רַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
 אִישׁ הָאֱלֹקִים, רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב זי"ע, וּמְגַלֵּה לָנוּ
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עח), אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ
 בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתִּיאֵשׁ, וְאַפְלוּ אִם
 אָדָם עָשָׂה מַה שְּׁעָשָׂה, עֲדִין הוּא יְכוּל לְתַקֵּן אֶת
 הַכֵּל, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּב תְּשׁוּבָה,
 שְׂאָדָם שָׁב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמוֹדָה וּמִתְנוּדָה עַל
 הָעֵבֶר שְׁלוֹ, וּמִקְבֵּל קִבְלָה חֲזָקָה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה עוֹד
 אֶת הַרְעָה שְׁעָשָׂה עַד עַכְשָׁיו. וְכֵן מְבֹאֵר בְּרַמְבַּ"ם (פְּרָק
 א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הֵלָכָה א'): כָּל מִצְוֹת שֶׁבִּתְרוּחָה בֵּין
 עָשָׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה, אִם עֵבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן,
 בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה, כְּשִׁיעָשָׂה תְּשׁוּבָה, וְיָשׁוּב
 מִחֲטָאוֹ, חַיֵּב לְהִתְנוּדוֹת לִפְנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא,
 שְׁנֹאֲמַר (בַּמִּדְבָּר ה, ה): "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו',
 "וְהִתְנוּדוּ אֶת חַטָּאתֵם אֲשֶׁר עָשׂוּ" וְגו' — זֶה וְדוּי
 דְּבָרִים, וְדוּי זֶה מִצְוֹת עָשָׂה. וְכִיצַד מִתְנוּדִין? אוֹמֵר:
 "אֲנֹא הַשֵּׁם, חַטָּאתִי, עֲוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לִפְנֵיךָ, וְעֲשִׂיתִי
 כֶּף וְכָף, וְהָרִי נַחֲמָתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי, וְלַעוֹלָם אֵינִי
 חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה", וְזֶהוּ עֲקָרוֹ שֶׁל וְדוּי. וְכָל הַמְרַבֵּה
 לְהִתְנוּדוֹת, וּמְאָרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה, הָרִי זֶה מְשַׁבַּח; כִּי בּוֹ
 בְּרַגַע שְׂאָדָם מִתְנוּדָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אָמַר רַבֵּנוּ זי"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), יוֹצֵאִין הָעֲוֹנוֹת

מעצמותיו, כי תִּתְקַף־וּמִיד כְּשֶׁאַדָּם חוּטֵא, רַחֲמָנָא לְשִׁזְבֹן, וְעוֹבֵר עַל צְוֵי שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲזִי עוֹנוֹתָיו נִחְקָקִים עַל עֲצוֹמוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל לב, כז): "וַתְּהִי עוֹנוֹתָיו (תְּחִיבָה) עַל עֲצוֹמוֹתָם"; וְכֹל מֵה שֶׁאַדָּם סוֹבֵל בְּחַיּוֹ מְרִירוֹת וְעֲצֻבוֹת וְדַפְאוֹן, זֶה בָּא מֵעוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, שֶׁתְּחִיבָה עַל עֲצוֹמוֹתָיו, אֲשֶׁר מִשָּׁם הוּא סוֹבֵל מֵה שֶׁסּוֹבֵל, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים לד, כב): "תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה", הַרְעָה שֶׁעָשָׂה הַרָשָׁע, זֶה מִמִּית אוֹתוֹ, וְעַל־יְדֵי וְדֵי דְבָרִים שֶׁמִּתְנוּדָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל מֵה שֶׁהוּא עָשָׂה, עַל־יְדֵי־זֶה יוֹצֵאֵן הָעוֹנוֹת מֵעֲצוֹמוֹתָיו, וְנִעְשָׂה כְּלִי שִׁיאִיר בּוֹ הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, עַד שִׁירְגִישׁ אֶת הָאֶרֶת עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְהוּא מוֹכֵן לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. כִּי כָּל־כֶּף חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ הַיְדֵי דְבָרִים שֶׁאַדָּם מִתְנוּדָה לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבָא בְּלֵב נִשְׁבֵּר, לֵב אֶמֶת, וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, עַד שֶׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תּוֹרַת כְּהֻנִּים בְּחֻקֵּי): אָמַר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִיָּד שֶׁהֵם מִתְנוּדִין עַל עוֹנוֹתֵיהֶם, מִיָּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם; רוֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֹל הַרְחָמָנוֹת וְהֶאֱהָבָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־

הוא אוהב את כל בר ישראל. ולכן בני ובנותי
הינקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבְעוֹלָם,
ואל תתנו שִׁירְחִיקוֹ אֶתְכֶם או יִשְׁבְּרוּ אֶתְכֶם, כְּאֵלוֹ
הקדוש-ברוך-הוא בְּרָגְזוֹ וּבְכַעַס עֲלֵיכֶם, הַפֶּל הַכֵּל
ורעות רוח, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן,
וּמְצַפֶּה וּמַחְכֶּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ
שׁנִחְזֹר אֵלָיו בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (יומא פו:) בֵּא וּרְאֵה שְׁלֵא כְּמִדַּת הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִדַּת בְּשָׂר וְדָם, מִדַּת בְּשָׂר וְדָם מְקַנֵּיט
אֶת חֲבֵרוֹ בְּדָבָרִים — סִפֵּק מִתְפִּיִּס הַיְמָנוּ, סִפֵּק אֵין
מִתְפִּיִּס הַיְמָנוּ, וְאִם תֵּאמֶר מִתְפִּיִּס הַיְמָנוּ, סִפֵּק
מִתְפִּיִּס בְּדָבָרִים, סִפֵּק אֵין מִתְפִּיִּס בְּדָבָרִים, אָבֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה בְּסִתָּר מִתְפִּיִּס
מִמָּנוּ בְּדָבָרִים, שְׁנֵאָמַר (הושע יד, ג): "קָחוּ עִמָּכֶם
דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל הַיְיָ"ה", וְלֹא עוֹד אֵלָא שְׁמַחֲזִיק
לוֹ טוֹבָה, שְׁנֵאָמַר (שם): "וְקַח טוֹב", וְלֹא עוֹד אֵלָא
שְׁמַעֲלָה עֲלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ הַקָּרִיב פָּרִים, שְׁנֵאָמַר
(שם): "וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפִתֵינוּ"; וְלִכֵּן הָעֵקֶר תִּרְאוּ
לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אֶתְכֶם, וְאֵפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ יִרְצוּ לְרַחֵק אֶתְכֶם
מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, אֵל תֵּאבֹו וְאֵל תִּשְׁמְעוּ לָהֶם, כִּי כָּל
זֶה בָּא מֵהַסֵּמ"ך-מ"ם (השטן), שְׁשׁוּנָא אֶתְכֶם

ורוצה להכניס בכם דעות נפסדות, כאלו הקדוש-
 ברוך הוא ברגז ובכעס עליכם, ובאמת הכל הבל
 ורעות רוח, כי הוא יתברך אב הרחמן, ואוהב
 אתכם מאד, ולכן אל תניחו את עצמכם לפל,
 וכמוכא (לקוטי הלכות, תפלין, הלכה ו', אות טז), אשר
 מי שרוצה להיות יהודי באמת, צריך להיות גבור
 חיל וחזק מאד, שתהיה לו עזות דקדשה לעמד
 כנגד כל מיני מונעים ומסיתים ומעפבים — הן
 מניעות מבחוץ מגני אדם אחרים קרובים
 ורחוקים, הן מניעות מצד עצמו מה שמחשבותיו
 מבלבלות אותו הרבה הרבה בכל יום ובכל עת,
 ומחלישות דעתו הרבה, ורוצות להפילו בכל עת,
 וצריך להיות חזק הרבה לעמד כנגד כלם, על-פי
 הדרכים והעצות וההתחזקות הנאמרים בספריו
 הקדושים של רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב
 ז"ע, המשכיבין את הנפש בשבעה משיבי טעם,
 ומורים דרך איך לצאת ולהתחזק בכל מיני ירידות
 שבעולם, רחמנא לצלן; כי צריכין עזות והתחזקות
 הרבה לבלי להניח את עצמו לפל בשום פנים
 ואפן, שום נפילה בעלמא, ואפלו שלא להחליש
 דעתו, רק להיות שמח בכל עת בחסדי השם
 יתברך וטובו הגדול שעושה עם כל אחד ואחד

בכל יום ובכל עת ובכל שעה, שזה סוד (דברי-הימים-ב' יז, ו): "ויגבה לבו בדרךכי הוי"ה", שזה צריך כל אדם בשעה שרוצים לרחק אותו ממנו יתברך, ולהחליש את דעתו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו, וכאלו הוא כבר אינו יכול לחזר בתשובה, וכאלו חס ושלום, הקדוש-ברוך-הוא אינו רוצה אותו, צריכים להתאמץ בעזות ובעקשנות דקדשה, ולהגביה לבו בדרךכי השם, ולידע שגם אותו הקדוש-ברוך-הוא רוצה, ויתחזק בכל הכחות להחזיק מעמד, וידחק את עצמו בתוך הקדשה, ולא יסתפל על שום ברֵיה שבעולם, שרוצה רק להרחיקו ממנו יתברך, רק יהיה עקשן גדול לבלי להניח את מקצת רצונו וכסופיו אחריו יתברך. ואז אם יהיה חזק ואמיץ בלב אמת, לב נכון, ששום דבר בעולם לא יוכל להרחיקו ממנו יתברך, ינקה אל דרכי התשובה בשלמות.

ואתם, בני ובנותי היקרים! צריכין לדעת, שתשובה אמתית מועלת תמיד, ואפלו שאדם מתלכלך כמו שמתלכלך, עדין יכולים לכבס את לבוש נשמתו, ולחזר להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, כמאמרם ז"ל (שמות רבה, פרשה כג, סימן י'):

"כיריעות שלמה", מה השלמה הזאת מתלכלכת
 וחוזרת ומתלבנת, כך ישראל אף-על-פי שהן
 חוטאים, הן שבים בתשובה לפני הקדוש-ברוך-
 הוא, והוא יתברך מיד מקבלם. ולכן, בני ובנותי
 היקרים! ראו למסור את נפשכם לרוץ אחרי
 יתברך, שהוא אוהב אתכם מאד מאד, ותהיו
 רגילים לדבר אליו יתברך פאשר ידבר איש אל
 רעהו והבן אל אביו, אשר אין עוד דבר יותר
 חשוב מזה, כי כל זמן שאדם מדבר אל הקדוש-
 ברוך-הוא, אף אחד בעולם אינו יכול לנתקו ממנו
 יתברך. ואמר רבי נחמן מברסלב זי"ע (לקוטי-
 מוהר"ן, חלק ב', סימן ק'), שכל הצדיקים לא הגיעו
 אל מדרגתם, אלא על-ידי שהרגילו את עצמם
 לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, פאשר ידבר איש אל
 רעהו והבן אל אביו. ואמר, שמקטן ועד גדול אי
 אפשר להיות איש פשר, כי אם על-ידי תפלה
 והתבודדות, שאדם מרגיל את עצמו לדבר אל
 הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, שדבר זה
 מדביקו אל האין סוף ברוך הוא; כי באמת אין
 בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא,
 ומה שאדם אינו מרגיש את זה, הוא מפני
 שאמונתו חלשה, כמו שאמר רבי נחמן מברסלב

זי"ע (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סב); כִּי בְּאַמַּת אִם
 הִיָּה יוֹדֵעַ אָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם, שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
 וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה, וְדַאי הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהֲבוֹת
 גְּדוּלָּה, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו, וּבְשִׁבִיל
 שְׂאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת בִּידִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם, בְּשִׁבִיל
 זֶה אֵינוֹ מִתְּלַהֵב כָּל-כָּף, וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל-כָּף,
 וְהַכֵּלָל — מִי שְׂאָמוּנָתוֹ חֲזָקָה מְאֹד, וְיוֹדֵעַ בִּידִיעָה
 בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, אֲשֶׁר הַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא,
 וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי אֵף פֶּעַם לֹא יְהִיָּה לוֹ נִסְיוֹן לְדַבֵּר
 אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָרִי הוּא מְרַגֵּישׁ שֶׁהוּא
 יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, וְאֵין בְּלִעְדֵּי נִמְצָא. אֲשֶׁרִי מִי
 שְׁמַחְדִּיר בְּלִבּוֹ וּבְדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, וְאֲזִי יִזְכֶּה לְחִזּוֹר
 בְּתְשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְיִהְיֶה כָּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הָאוֹר
 אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִרְגֵּישׁ תְּמִיד שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ
 נִמְצָא אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ בְּכָל פֶּעַם וּבְכָל יוֹם וּבְכָל
 רֵגַע, אֲשֶׁרִי לוֹ!

.ב.

בני ובנותי היקרים! כל הצרות והיסורים
 שאתם עוברים בזה העולם, ואתם סובלים סבל
 גדול, זה רק מחמת שנדמה לכם כאלו הקדוש-
 ברוך הוא שונא אתכם ורוצה לנקם בכם, ובאמת
 הכל דמיון אחד גדול, כי כף אומר רבי נחמן
 מברסלב זי"ע (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן לו),
 ששלממלה יורד רק אור פשוט, והאדם הוא המציר
 את הציורים, הינו הקדוש-ברוך הוא אב הרחמן,
 ורוצה רק את הטוב מפל ברחה שבעולם, ובשביל
 זה ברא אותם, כדי שיזכו להפירו ותברך מפל
 פרטי הבריאה, אבל האדם הוא הציר, ונתנו לו את
 הבחירה לבחור לטוב או לרע, כמו שאמרו חכמינו
 הקדושים (ברכות סא.): מאי דכתיב (בראשית ב, יט):
 "ויצר ה' את האדם" בשיי יודי"ן, שגיי
 יצרים ברא הקדוש-ברוך הוא — אחד יצר טוב
 ואחד יצר רע; ואמר רבי נחמן מברסלב זי"ע
 (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מט), שמתשבות טובות
 הן היצר הטוב, ומתשבות רעות הן היצר הרע; כי
 הכל תלוי באדם, אם אדם חושב רק טוב, אזי
 יראה רק את הטוב וירגיש טוב, וישמח בטוב,

אבל אם אדם יחשב רק רע, אזי יראה את הרע, וינגיש את הרע, ויחיה חיים מרורים עד מאד, פי הכל תלוי באדם, איך הוא מסתפל עליו יתברך. ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) למה כתוב (בראשית ב, יט): "וייצר ה' אלקים את האדם", וייצר בשני יודיין? אלא וייצר לשון ציר, הינו ששהאדם מציר את חפיו כמו שהוא רוצה, וזו הבחירה של כל אדם, אם אדם בוחר בטוב, אזי הוא יראה רק את הטוב שעושה הקדוש-ברוך-הוא, אבל, חס ושלום, אם יציר את הרע, כאלו הקדוש-ברוך-הוא רוצה להרע לו, אזי כל חפיו יהיו מרורים פזית. ורואים בחוש, שציר נותנים לו בד ומכחול וכל מיני צבעים, ואם הוא איש שמח, הוא מציר תמונות משמחות: לבנה מחיכת וכו', או שמש זורחת ופרחים יפים וכו', או אנשים רוקדים וכו', ואם הוא איש עצוב, הוא מציר תמונות עצובות, עננים שחורים וכו', מבנים נופלים וכו', בני אדם דוקרים זה את זה וכו', כך הם החיים — כפי שאדם מציר את האור אין סוף — כך נמשך עליו, אם אדם מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע שכל מה שהקדוש-ברוך-הוא עושה הוא לטובתו, אזי תמיד יהיה בשמחה,

מה שאין בן אם אדם רק חושב שהכל רע בשבילו, יראה רק רע. ואמרו חכמינו הקדושים (נלקוט דברים, רמז תתקמב) על הפסוק (דברים לב, ד): "הצור תמים פָּעֵלוֹ", הציר שהוא ציר את העולם תחלה, וציר בו את האדם, שנאמר (בראשית ב, יט): "ויצר ה' את האלקים את האדם" — תמים פעלו, פעלתו שלמה על כל באי עולם, ואין להרהר אחר מדותיו [הינו שכל מה שברא הקדוש-ברוך-הוא בעולם, כן צריך להיות, ואין להרהר אחר מדותיו יתברך], אין אחד מהם שישתכל ויאמר: אלו היו לי שלש עינים, אלו היו לי שלש ידיים, אלו היו לי שלש רגלים, אלו הייתי מהלך על ראשי, אלו היו פני הפוכות לאחורי כמה הינה נאה, תלמוד לומר: "תמים פעלו", "כי כל דרכיו משפט", יושב על כל אחד ואחד בדין, ונותן לו מה שראוי לו, "אל אמונה" — שהאמין בעולם ובראו, "ואין עול" — שלא ברא בני-אדם להיות רשעים אלא להיות צדיקים, "צדיק וישר הוא" — שמתנהג בישרות עם כל באי העולם. נמצא, שאי אפשר לשאל קשיות עליו יתברך, אלא להאמין שכל מה שעושה הקדוש-ברוך-הוא — כן צריך להיות, והבחינה של אדם לבחור בטוב או ברע, אם אדם

מקבל את הכל בטוב ובאהבה, ויודע אשר
הקדוש-ברוך-הוא אוהב אותו, אזי כל החיים שלו
חיים מתוקים, חיים שמחים ועליזים, לא-כן אם
הוא מדמה בדעתו כאלו הקדוש-ברוך-הוא רוצה
לנקם בו, וכאלו שונאים אותו מלמעלה, אזי כל
החיים שלו חיים מרורים ועצובים, ומר ומרור לו
כל יום וכל שעה וכל רגע. ולכן, בני ובנותי
היקרים! ראו מה לפניכם, הבחירה חפשית, אם
רק תבחרו בטוב, אזי כל החיים שלכם יהיו חיים
שמחים ומתוקים; כי באמת הקדוש-ברוך-הוא
אוהב את כל בר ישראל ורוצה בטובתו, ורוצה
לעזור לו, וזה מה שהצדיק האמת מגלה לכל בר
ישראל. ולכן כל מי שזוכה להיות מקרב אל
הצדיק, כל החיים שלו חיים שמחים ומאשרים,
מה שאין בן כשאדם רחוק מהצדיק, אזי מרים
ומרורים לו החיים, כי מי שזוכה להיות מקרב אל
הצדיק, הוא מחדיר בו אמונה פשוטה בו ותברך,
ויודע ועד שהכל לטובתו, ואז הוא רואה את הטוב
הנראה והנגלה, מה שאין בן מי שרחוק מהצדיק,
הוא מלא כפירות ואפיקורסות וקשיות עליו
ותברך, והחיים שלו מרים מאד.

ולכן, בני ובנותי היקרים! ראו להתקרב אל הצדיק האמת, והוא יחדיר בכם את הנדעת האמת, לידע ולהודיע ולהודע, פי הוֹנֵה הוא האלקים, אין עוד מלבדו, וכל חייכם ישתנו לטובה; פי באמת הקדוש-ברוך-הוא אוהב אתכם, ורוצה רק את הטוב שלכם, וכל מה שעובר עליכם, זה רק מפני שהקדוש-ברוך-הוא רוצה לשמץ את תפלותיכם, ולכן הרגילו את עצמכם לדבר אליו: תברך פֶּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אֵל רַעְהוּ, וְזֶה יִבְנֶה לָכֶם פַּלִּים לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת הַטּוֹב; אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינֹו מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְיֹודֵעַ אֶת הָאֱמֶת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוהב אותו, וְחַפֵּץ רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלוֹ. וְלִידְעָה זֶה זֹכִים רַק עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת.

ג.

בני ובנותי היקרים! זכרו היטב שהקדוש-ברוך-הוא אוהב אתכם, פי הנשמה שלכם היא חלק אלוק ממעל, ואי אפשר להפרידה ממנו: תברך כָּלֵל, ולכן אפלו שעבר עליכם כבר מה שעבר, ונפלתם למקום שנפלתם, עם כל זאת אסור

לְכֶם לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ
 ו"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן קיב): אִם אַתָּה מֵאֲמִין
 שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל, תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַתֵּן; וְלִכֵּן זָכְרוּ
 הַיֵּטֵב אֲשֶׁר פְּנִימִיּוֹת נִשְׁמַתְכֶם אִי אֶפְשָׁר לְנַתֵּק מִמֶּנּוּ
 יִתְבַּרֵּךְ, וְאִף אֶחָד שֶׁלֹּא יִבְלֹבֵל אֶתְכֶם כְּאִלוּ אֲבֹדָה
 תִּקְנֶה וְתוֹחֶלֶת מְכֶם, כִּי אֵין דְּבַר כְּזֶה, מֵאַחַר
 שֶׁנִּשְׁמַתְכֶם הִיא חֵלֶק אֵלּוּךְ מִמַּעַל, וְהִיא מְשִׁתּוֹקֶקֶת
 תָּמִיד בַּקֵּל לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְלִכֵּן רָאוּ
 לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׁאֵת וּבְיִתְרָה עוֹ, וְאֶפְלוּ שֶׁכָּבֵר
 חֲטָאתָם וּנְפִלְתָם וְנִתְלַכְלַכְתֶּם בְּעוֹנוֹת חַמּוּרִים,
 עֲדִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַפֶּה שְׁתַּחֲזְרוּ אֵלָיו, כִּי
 נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל הֵם אֶחָד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְכַמוֹכָא בְּהַר (וַיִּקְרָא ד'): וְכַאֲשֶׁר אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּבַכָּל
 אֲתַר דְּאִשְׁתַּכְחוּ, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִשְׁתַּפַּח עִמְהוֹן,
 וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִשְׁתַּפַּח בִּיגִיּהוֹן, וּמִתְפָּאֵר בְּהוּ
 בִּישְׂרָאֵל, הֵדָּא הוּא דְכִתִּיב (ישעיה מו, ג): "יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", וְלֹא עוֹד אֵלָּא דִּישְׂרָאֵל אֲשֶׁלִּימוּ
 מִהִימְנוּתָא בְּאַרְעָא, וְיִשְׂרָאֵל שְׁלִימוּ דְשָׁמָא קַדִּישָׁא
 אֵינוֹן, וְכֵד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁתְּלִימוּ בְּעוֹבְדֵיהוּ כְּבִיכּוּל
 שָׁמָא קַדִּישָׁא אֲשֶׁתְּלִים [אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל, שְׁבָכֵל
 מְקוּם שְׁנַמְצָאִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא עִמְהֶם,
 וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בִּיגִיּהֶם וּמִתְפָּאֵר בְּהֶם,

כמו שכתוב (ישעיה מט, ג): "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר", ולא עוד אלא שישׂראל משלימים את האמונה בארץ, וישׂראל הם שלמות השם הקדוש, וכשישׂראל נשלמים במעשיהם, כפיכול, השם הקדוש נשלם; הינו נשמות ישׂראל, שהם חלק אלוך ממעל ממש, תמיד נמצא עמם הקדוש-ברוך-הוא, וכשבר ישׂראל מסתובב בזה העולם הגשמי והחמרי, המלא העלמות והסתרות, והוא מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה הם משלימים את שמו יתברך, הינו מורידים את השכינה בזה העולם, וממלאים את הפונה העליונה שבשכילה נבראה כל הבריאה; הינו הקדוש-ברוך-הוא רצה שבני-אדם הנמצאים בגוף גשמי וחמרי, שיזכו להפירו יתברך, על אף כל הנסיגות הקשים והמרים שעוברים על כל אחד ואחד — עניות ודחקות, צרות ויסורים ומכאובים, עם כל זאת אינם מתנאשים כלל, אלא מושכים את עצמם אליו יתברך, בזה הם משלימים את הרצון העליון. ולכן, בני ובנותי היקרים! ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, אפלו שעוברים עליכם עכשו משברים וגלים, ונדמה לכם כאלו אבד מנוס ותקנה מכם, דעו לכם, שעדין הקדוש-ברוך-הוא אוהב אתכם,

אִפְלוּ שְׂאֲתָם כְּמוֹ שְׂאֲתָם, וְהוּא רַק מְצַפֶּה שְׂתַחֲזְרוּ אֵלָיו, וְתִדְבְּקוּ בוֹ יִתְבַּרְךָ. וְכַמוּכָא בְזוּהַר (תְּרוּמָה כ"ו): כִּמְהַ חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל קָמִי קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא דְאַתְרָעִי בְּהוּ, וּבְעָא לְאַתְדַּבְּקָא בְּהוּ וּלְאַתְקַשְׂרָא עִמָּהוּן, וְעֵבֵד לְהוּן עִמָּא יְחִידָאָה בְּעִלְמָא [כִּמְהַ חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂרָצָה בְּהֵם וְרָצָה לְהִדְבִּק בְּהֵם וּלְהִתְקַשֵּׁר עִמָּם, וְעָשָׂה אוֹתָם עִם יְחִידֵי בְּעוֹלָם] דְּכָתִיב (שְׁמוּאֵל-ב' ז', כג): "וּמִי כְּעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ", וְאֵינּוּן אֲתִרְעוּ בַּהּ וְאַתְקַשְׂרוּ בַּהּ [וְהֵם רָצוּ בוֹ וְהִתְקַשְׂרוּ בוֹ], הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תְּהִלִּים קל"ה, ד'): "כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה", וְכָתִיב (דְּבָרִים לב, ט): "כִּי חִלַּק הַיְוָי"ה עִמּוֹ"; וְלִכְן עֲלִיכֶם, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה לְשִׂמְחָה בוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶתְכֶם, הֵייתֶם תָּמִיד רַק בְּשִׂמְחָה, וְהֵייתֶם מוֹסְרִים אֶת נַפְשְׁכֶם לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ בְּקִיּוּם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת דִּיקָא, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שְׂנֹשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל יְחִזִּיקוּ אֶת עַצְמָם בוֹ, כִּי אִפְלוּ כְּשַׁחֲוֹטָאִים, חֵס וְשְׁלוֹם, גְּדֹל הַחֲבִיבוּת וְהַאֲהָבָה שֶׁיֵּשׁ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כְּמוּכָא בְזוּהַר (בְּהַעֲלוֹתְךָ

קנה): תא חזי, חביבותא דקדשא בריך הוא לגבייהו דישראל, דהא אף על גב דאינון סטאן מארח מישר, קדשא בריך הוא לא בעי לשבקה לון, ובכל זמנא אהדר אנפוי לקבליהו, דאי לא הכי לא יקומון בעלמא [בא וראה חביבות הקדוש-ברוך-הוא לעם ישראל, שאף-על-פי שהם סוטים מדריך הישר, הקדוש-ברוך-הוא אינו רוצה לעזוב אותם, ובכל פעם וזמן מחזיר פניו אליהם, כי אם לא כף, לא היה להם קיום בזה העולם כלל]. ולכן, בני ובנותי היקרים! ראו לחזר בתשובה שלמה אליו יתברך, ואף אחד שלא יבלבל אתכם כאלו הקדוש-ברוך-הוא רוצה לנקם בכם, אדרבה הקדוש-ברוך-הוא רוצה מאד שתחזרו ויתדבקו עצמכם אליו יתברך, כי ראוי לכם לדעת, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, וצריכים תמיד רק להשתוקק אחריו יתברך, ולהוציא את הרצונות והפסופים שיש לו מפיו, שעל-ידי-זה נבנים עולמות חדשים, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימנים לא, סו), שעל-ידי שאדם מוציא מפיו את הרצונות והפסופים החזקים שיש לו אחריו יתברך, בזה

בונה לעצמו כלים חדשים בעולם הזה ובעולם הבא; כי הדבורים והכסופים שמוציא מפיו לעשות את הטוב, זה מה שעוזר לו לחזור בתשובה. ולכן הרגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלכם, ולהוציא מפיכם את הרצונות והכסופים שיש לכם אליו יתברך, וזה גורם למעלה שעשועים גדולים עד מאד. כי הקדוש-ברוך-הוא משתבח עם נשמה שמסתובבת בזה העולם הגשמי והחמרי, המלא העלמות והסתרות וכסויים, המלא תאוות ומדות רעות, ואף-על-פי-כן הוא משתוקק ברצונות חזקים עד מאד להכליל באין סוף ברוך הוא, והוא תמיד מדבר עמו יתברך, ובזה הוא מקשר את כל העולמות יחד עם העולם הזה הגשמי והחמרי, ומאיר את האור אין סוף ברוך הוא בזה העולם. ולכן, בני ובנותי היקרים! חזקו ואמצו עד מאד, ואל תתנו ששום בריה בעולם תוכל לשבר אתכם או ליאש אתכם, תהיו חזקים בדבר זה להוציא את הכסופים הטובים שיש לכם אחרי יתברך, ועל-ידי-זה תתעלו בתכלית העליה, והקדוש-ברוך-הוא יקבל את תשובתכם. וזכרו היטב, ברגע שאתם שומעים, שבני אדם מקטרגים עליכם, ואומרים לכם שאין

לְכֶם תִּקְנֶה וְתוֹחֵלֶת, מֵאַחַר שֶׁעֲשִׂיתֶם כְּכֹר אֶת הַכִּי
 גְרוּעַ, דְּעוּ לְכֶם, שְׂזֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ הַמְקַטְרֵג
 עֲלֵיכֶם, וְרוּצָה לְהַפִּיל אֶתְכֶם בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא
 רְבָא, שְׁלֹא תִהְיֶה לְכֶם שׁוּם תִּקְנָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.
 וְלִכְן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! תִּצְיָתוּ אֶת הַצְדִּיק
 הָאֵמֶת מִיַּחַדֵּי הַדּוֹרוֹת, שֶׁהוּא רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב
 זי"ע, שֶׁגָּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ, אֲשֶׁר אֵין דְּבָר כְּזֶה
 לְהַתְיָאֵשׁ, אַדְרַבָּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה
 שְׁנוֹזְפָה לַחֲזוֹר אֵלָיו, וְלִהְפָּלֵל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וּבְזֶה גּוֹרְמִים שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת. אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עֶצְמוֹ בְּזֶה
 הַעוֹלָם כָּלֵל, וְיִוְדַע הָאֵמֶת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְחוֹזֵר בְּתַשׁוּבָה אִמְתִּית, שְׁאֵז טוֹב לוֹ
 בְּזֶה וּבְבָא לְנִצַּח נְצָחִים, אֲשֶׁרִי לוֹ!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֹאֵה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיא־מָרָם בְּכָל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקֻנוֹ, גְּלוֹ וְצוּהָ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מִקְשֵׁר עֲצָמֵי בְּאֵמִירַת הָעֵשְׂרָה מְזֻמְרִים אֵלֹו לְכֹל
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שְׁבֻדוֹרְנוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים
שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבִפְרֹט לְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ
צְדִיק יִסּוֹד עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, רַבְּנוּ נַחֲמֵן בֶּן פִּיגָא,
זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ, שְׁגִלָּה תִקּוֹן זֶה.

לְכוּ נְרַנְנֵה לֵי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת
נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יִי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הַרְיֵנִי מְזֻמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי. לְשֵׁם
יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּהּ בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז * מְכַתֵּם לְדוֹד שְׁמֵרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בָךְ: ב * אֲמַרְתָּ לֵי אֲדֹנָי
אֲתָה טוֹבָתִי בַל עָלִיךְ: ג * לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי
כָּל חֶפְצֵי כֶּסֶם: ד * יִרְבוּ עֲצוֹבוֹתֶם אַחַר מְהֵרוּ בַל אֲסִיף נִסְכֵיהֶם
מִדָּם וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׁפָתַי: ה * יִי מִנַּת חֲלָקֵי וְכוֹסֵי
אֲתָה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: ו * חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְנַעֲמִים אִף נַחֲלַת שְׁפָרָה
עָלִי: ז * אֲבָרַךְ אֶת יִי אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אִף לִילוֹת יִסְרוֹנֵי כְלִיוֹתַי: ח
שׁוֹיִתִּי יִי לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִימֵנִי בַל אָמוּט: ט * לְכֵן שְׁמַח לְבִי
וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אִף בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵן לְבַטַח: י * כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל
לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת: יא * תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע
שְׁמַחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נַחַח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ב * אֲשֶׁרֵי

אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְיָ לֹו עֶזְרָן וְאִיִן בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי
 בְּלוֹ עֲצָמִי בְּשִׁאֲגוֹתַי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וּלְיָלֵה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ
 נִהַפְּךָ לְשִׂדֵי בַחֲרֹבְנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא
 כִּסִּיתִי אִמְרֹתַי אֹדֶה עָלַי פֶּשְׁעֵי לִי וְאַתָּה נִשְׂאֵת עִוֹן חֲטָאתִי
 סְלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֱלֹהִים לְעֵת מִצָּא רַק לְשִׁטָּף
 מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה סֹתֵר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי רַבִּי
 פִּלַּט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכֵּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֹאת תִּלְךָ אִיעֲצָה
 עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אֵין הַבֵּיִן בְּמִתְגַּן וְרוֹסֵן עֲדִיו
 לְבָלוּם בַּל קָרַב אֱלֹהִים: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בִּי
 חֲסֵד יְסוּבְּבוּ: יא שְׂמַחוּ בִּי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
 לֵב:

מֵא א לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשָׁרֵי מִשְׁפִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם
 רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְיָ: ג יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרְץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ
 בְּנֶפֶשׁ אִיבֵיו: ד יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עָרֶשׁ דָּוִי כָּל מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחַלְיוֹ: ה אָנִי אִמְרֹתַי יְיָ חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו
 אוֹיְבֵי יֵאמְרוּ רַע לִי מְתֵי יָמוֹת וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת
 שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֶזְרָא לֹו יֵצֵא לַחוּץ יִדְבַר: ח יַחַד עָלַי
 יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דְּבַר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ
 וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בִּטְחֵתִי
 בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי עָקֵב: יא וְאַתָּה יְיָ חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי
 וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יִרִיעַ אִיבֵי
 עָלַי: יג וְאִנִּי בְּתֵמֵי תִמְכֹּת בִּי וְתִצְיִבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ
 יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

1 אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקור"מ ח"א סי' ריג)

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כֹּאֵיל תַעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם
 כֵּן נַפְשֵׁי תַעְרַג אֲלֵיךָ אֱלוֹהִים: ג צִמְאָה נַפְשֵׁי לְאֱלוֹהִים לְאֵל
 חִי מִתִּי אָבוֹא וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלוֹהִים: ד הֵיטָה לִי דַמְעָתִי לְחֶם
 יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלוֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה
 וְאֲשַׁפְּכֶה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אַדְדָּם עַד בֵּית אֱלוֹהִים
 בְּקוֹל רְנָה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתִהְיֶה
 עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלוֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלוֹהֵי
 עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר
 מִצְרָיִם: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כֹּל מִשְׁבְּרִיךָ
 וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדֹו וּבְלִילָה שִׁירוּ עִמִּי
 תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי: י אֹמְרָה לְאֵל סְלַעֵי לְמָה שִׁכַּחְתָּנִי לְמָה קָדַר
 אֶלַי בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרִצַח בְּעֲצָמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם
 אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלוֹהֶיךָ: יב מֵה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמֵה תִהְיֶה
 עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלוֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָיו וְאֱלוֹהֵי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
 את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלוהי ממתקוממי
 תשגבני: ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד
 כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי
 יי: ה בלי עון ירוצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה
 יי אלוהים צבאות אלוהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל
 תחן כל בגדי און סלה: ז ישוּבו לְעָרְב יְהִמו כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבּוּ
 עִיר: ח הִנֵּה יִבְעֵן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
 שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךָ

תקוּן הַכְּלָלִי

ה

אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלוֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלוֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ
וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּנְנוֹ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וּלְכַדּוֹ
בְּגֹאוֹנוֹ וּמֵאֲלֹה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כֻּלָּה בְּחֶמְהָ כֻּלָּה וְאֵינָמוּ
וַיִּדְעוּ כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁלַ בֵּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סְלָה: טו וַיִּשׁוּבוּ
לְעָרָב יִהְמוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנִּיעוֹן לְאַכֵּל אִם לֹא
יִשָּׁבְעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֵנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי הֵייתָ
מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי אֱלוֹהִים
מִשְׁגָּבִי אֱלוֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי אֵל אֱלוֹהִים
וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֵל אֱלוֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי
דְּרָשְׁתִּי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָ הַנְּחָם נִפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה
אֱלוֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סְלָה: ה אֲחַזֶּתָּ
שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת
עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינְתִּי בְּלִילָה עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ
רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט
הָאֶפֶס לְנִצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל
אִם קִפֵּץ בְּאֶף רַחֲמֵי סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יְמֵי
עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרוּ מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי
בְּכֹל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלוֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי
אֵל גְּדוֹל כְּאֱלוֹהִים: טו אֶתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדְעֵת כְּעַמִּים
עֲזָךְ: טז גְּאֻלֶּת בְּזֹרֹעַ עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סְלָה: יז רְאוּךָ
מִיָּם אֱלוֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תֵהֱמוּת: יח זֶרְמוּ מִיָּם

2 באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

עבות קול נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצֵצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קול רַעְמָה
 בַּגְּלָגֶל הַאִירוּ בְּרָקִים תַּבֵּל רָגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דְּרַכְּךָ
 וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ: כא נַחֲתִית כְּצֹאן עֲמָה
 בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלוֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
 בְּדֹר וָדֹר: ב בְּטָרֶם הָרִים יְלָדוּ וְתַחֲוִלֵּל אָרֶץ וְתַבֵּל וּמַעוֹלָם
 עַד עוֹלָם אַתָּה אַל: ג תִּשָּׁב אָנוּשׁ עַד דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי
 אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמֹרֶה
 בְּלִילָה: ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כְּחֲצִיר יַחֲלֶף: ו בְּבִקְרָה יִצִּיץ
 וְחֲלֶף לְעָרֵב יְמוֹלֵל וְיִבֵּשׁ: ז כִּי כְּלִינוּ בְּאַפְךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שְׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֹאֲרֵךְ פְּנֶיךָ: ט כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרַתְךָ כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָ: י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים
 שָׁנָה וְאֵם בְּגִבּוֹרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאוֹן כִּי גֹז חִישׁ
 וְנַעֲפָה: יא מִי יוֹדֵעַ עַז אֶפְךָ וּכְיִרְאַתְךָ עֲבַרְתְּךָ: יב לְמַנּוֹת יְמֵינוּ
 כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְכָב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְיָ עַד מָתַי וְהִנָּחֵם עַל
 עֲבֹדֶיךָ: יד שְׁבָעֵנוּ בְּבִקְרָה חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ: טו
 שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֶל עֲבֹדֶיךָ
 פְּעֻלָּתְךָ וְהִרְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם אֲדוֹנָי אֱלוֹהֵינוּ עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב
 שִׁירוּ לוֹ זְמִירוֹ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: ג הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ
 יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: ד דְּרֹשׁוּ יְיָ וְעֹזוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד: ה זְכֵרוּ
 נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִּיו: ו זַרַע אֲבָרָה עֲבָדוֹ
 בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יְיָ אֱלוֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:

ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוֶה לְאַלְף דּוּר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
אֲבֹרָהֶם וּשְׂבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל
גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מַלְכִים: טו אֵל תִּגְעֶנּוּ בְּמִשְׁחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ: טז
וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטָּה לְחֵם שָׂבָר: יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם
אִישׁ לְעַבֵּד נִמְכַר יוֹסֵף: יח עֲנֵנוּ בְּכַבֵּל רִגְלוֹ בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
יט עַד עַת בָּא דְּבָרוֹ אֲמַרְתָּ יִי צָרְפְּתָהּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרֶהוּ
מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו:
כב לֹאסֹר שָׁרְיֹו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקַנְיֹו יַחֲכֶם: כג וַיְבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם
וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרַיִם:
כה הִפְךָ לְבָם לְשָׂנֵא עַמּוֹ לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדֵי: כו שְׁלַח מֹשֶׁה
עַבְדוֹ אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שָׁמוֹ כֶּם דְּבַרִי אֲתוֹתִיו וּמִפְתִּים
בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ
אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת דֹּגְתָם: ל שָׁרַץ אֶרֶץ צַפְרָדַיִם
בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיְבֵא עָרַב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: לב
נִתַּן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרָד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ: לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם
וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיְבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
לה וַיֵּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמְתָם: לו וַיִּךְ כָּל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב
וַאֲיִן בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחַדֶּם
עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׂאֵל וַיְבֵא
שָׁלוֹ וְלָחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוְבוּ מֵיַם הִלְכוּ

בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג
 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות
 גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו
 ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
 ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו
 דברי שיר ותולדינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח
 ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה
 את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בתכל השדודה
 אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחו
 ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב
 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר
 הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים
 ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו
 כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב
 ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם
 יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:

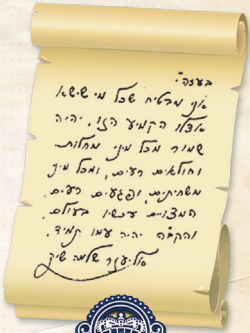
www.breslevcity.co.il הקמיע'

**המקור
זהו
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז' רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666